

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 1. julija 1928.

19. številka.

Proglas Saveza za deseti kongres.

Vsemu organiziranemu poštnemu-brzojavnemu-telefonskemu osebju
Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Uprava Saveza organiziranih ptt. uslužbencev kraljevine SHS bo imela dne 11. julija t. l. ob pol 10. dopoldne v Saborni cerkvi v Beogradu parastos (Requiem) za vse svoje velike dobrotnike in utemeljitelje, za vse ptt. uslužbence, ki so padli ali umrli v svetovni vojni za naše narodno osvobojenje in ujediničenje, ter za vse umrle člane Saveza in člane bolniškega posmrtnega fonda.

Po tej svečanosti bo imela uprava Saveza 12., 13. in 14. julija svoj deseti kongres in najskromnejšo proslavo desetletnice obstoja Saveza in njegovega plodnega, ustvarjajočega dela — dela časti in poštenja, dostojnega najvrednejših državnih gradbenikov in vedno budnih vzdrževalcev duševnih, kulturnih in pridobitnih vezi in misli celokupne družbe, kakor tudi osebnega dela, ki je omogočilo, da se pri našem osebju na obstoječih jeklenih temeljih — na poštinih domovih in ostalih organizacijskih ustanovah — gradi za sedanjost in za bodočnost strokovna, materialna in socialna kultura.

Zato poziva uprava Saveza na ta epohalni kongres vse svoje člane, vse svoje oblastne organizacije in podobore, da se v čim obilnejšem številu udeležijo razprave o razmotrivanju in predložitvi sklepov za popolnejšo organizacijo ptt. službe, za skorajšnji preustroj stroke in za ustvaritev boljših gospodarskih pogojev za znosnejše in pristojeje življenje vsega našega osebja, katerega organizem in živci so vsled preutrujenosti do skrajnosti izčrpani.

To in tako osebje je polnih deset let verovalo in veruje, da je njegova strokovna organizacija v pogledu napredka stroke in strokovnega osebja mnogo delala, mnogo ustvarila in da stoji napram drugim organizacijam danes na vrhuncu svojih uspehov.

Iz teh razlogov je naše osebje v trdni veri zaupalo in doprineslo veliko požrtvovalnosti za svojo organizacijo, in to celo takrat, ko je zaradi denunciacij bila po mnenju denunciantov — »na tleh«.

Zavedno osebje je znalo in ve samo za svojo eno edinstveno organizacijo, katere delavnost nima konca in ki je, navdahnjena s kultom in prežeta z moralno, čuvala vzajemne interese vseh in vedno zahtevala in še vsak trenutek zahteva pravico

za ptt. delovno osebje, katero komaj živi od svojega truda, ker je vso svojo fizično in duševno silo in vse svoje strokovno znanje stavilo izključno v službo — samo državi in nikomur drugemu. Ravno zato pa ostaja brez postranskih dohodkov, samo z golo mizerno plačo, ki ne zasigura življenja navadnemu beraču.

Uprava Saveza je v teh desetih letih nudila dovolj jamstva za javni napredek in za točno vršenje službe svojih članov in vsega delovnega osebja, ki ji po večini pripada. Vse to pa daje upravi Saveza pravico, da bode veren tolmač njegovih teženj in nezadovoljstva, ki ga dan za dnem vedno bolj pritiskajo do nevzdržljivosti.

Tako stanje se nadalje ne more in ne sme trpeti, ako ne iz človeških ozirov, pa vsaj iz visokih državnih razlogov ne. Zato uprava Saveza odkrito, točno in glasno zahteva, da se za stroko in njeno osebje prav hitro predloži najboljši in najmodernejši zakon, ki bo onemogočil vsak nadaljnji poizkus izkoriščanja ptt. funkcionarjev — ljudi strokovnih, tehničnih in družabnih vrednot, in vse to za tuj račun — jasno povedano — za račun zajedalcev, partizanov in strokovnih nevednežev.

Odredbe tega novega zakona morajo popraviti čimprej bedni materialni položaj onih, ki neprestano podnevi in ponoči delajo ter s svojim delom ne samo da koristijo državi, nego ji drage volje pokladajo svoje življenje na oltar, kajti delovno osebje nima kdaj počivati ne kdaj bolehati — ono ekspresno umira. O tem dovolj jasno govori naša statistika.

Skrb in dolžnost merodajnih mora biti, da vse ono, kar stroka in strokovno osebje s svojim delom pridobi, ostane na razpolago glavni upravi za zboljšanje v resnici bednega materialnega stanja ptt. osebja. Zakaj onemu, ki dela in pridobiva, se mora tudi na vse načine pomagati! In baš to je sistem dela naše vrhovne uprave, na katero Savez z vso pravico apelira in od katere pričakuje hitre in vsestransko stvarne pomoči.

Istočasno, ko predlagamo ta apel naši glavni upravi, uprava Saveza po svoji dolžnosti priporoča vsemu ptt. osebju, da ga pri delu vedno vodi delovna moralna in ideja državnega edinstva.

Ti motivi vodijo upravo Saveza, da vabi ptt. osebje na svoj

deseti kongres

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo upravnega in nadzornega odbora.
2. Referat o posebnem zakonu za ptt. stroko.
3. Referat o poštno-telg. šoli in o prometni akademiji za višjo strokovno izobrazbo.
4. Referat o gradnji stanovanj za ptt. uslužbence v centrih naše države s financiranjem poštne hranilnice.
5. Referat za obvezno - obligatorno članstvo vsega ptt. osebja pri bolniškem posmrtnem fondu, s stalno drž. podporo in pod državno kontrolo.
6. Referat o komercializaciji pošte, telegrafa, telefona in radio-telegrafa.
7. Izprememba Savezovih pravil.
8. Referat o pristopu v mednarodni savez ptt. uslužbencev.
9. Volitev uprave.
10. Predlogi in vprašanja.
11. Proslava desetletnice.

Uprava Saveza je predložila svoje prošnje gospodu ministru pošte in telegrafa za petdnevni dopust delegatom, da se morejo udeležiti kongresa, in gospodu prometnemu ministru za četrtinsko vožnjo v vseh vlakih.

V Beogradu, dne 20. junija 1928.

Tajnik:

Lj. M Petrović.

Predsednik Saveza:

Toma S. Jovanović.

Dopisi.

KDO JE KRIV ZAČASNEGA RAZDORA?

To vprašanje se razmotriva v medsebojnih pogovorih in obravnava na sestankih. Zaključki pa povečini niso resnični in imajo tendenco »šlagerjev«. Kajti smešno je trditi: »uradniki so krivi«, ali: »Jakše je kriv, ker hoče biti absoluten gospodar in vodja«. Torej, kdo je potem kriv? **Nobeden**, je edino pravilni odgovor.

Vsaka stvar, vsaka ideja vedno raste, se izpreminja, oblikuje in izkristalizuje. Vse se skuša čimbolj prilagoditi obenem pa uveljaviti. Vsako živo bitje prinese seboj v življenje nekako upornost proti preteklosti. Tako se rode z novimi silami tudi novi pojmi, novo iskanje in mladina je vedno bila in je še revolucionarka. Vse to je tako naravno, ne vzbuja nobene spodtike in vsi bi se čudili, ako bi ne bilo tako. Kakor se dogajajo ti pojavi v splošnem, prav tako se dogajajo v ožjih ali širših plasteh človeške družbe. Vse te izpremembe lahko vidimo že v družinskem življenju, tembolj pa v organizacijskem življenju. Nekaj takega se je dogodilo tudi v naši organizaciji. Novi duhovi, nove zahteve po načinu organizacijske borbe glede na sedanost in s pogledom v bodočnost so morali priti jasno na dan. Kar nas družijo, ne kar nas loči, je njih geslo. Jasno je, da se za nobeno novo stvar ne ogrejejo vsi na enkrat in bilo bi čudno, ako bi se zgodilo to v naših vrstah. Čudno je, da ni zajela **vseh mladih sil**, ker je tako starejši generaciji še dana možnost, da zavlačuje razvoj. Že po izvajanjih pa je vsako zavlačevanje brezpomembno in naš razdor je začasen. Kriv ga ni nobeden. —

Uradniki in večji del nižjih uslužbencev so po temeljitem razmotrivanju na sestankih sami uvideli, da je neobhodno potrebno, da se sledi časovnemu razvoju in zahtevi organiziranja v sindikalnem duhu, ako hočemo ostati neodvisni in uveljaviti svoje pravice. Predsednik Jakše pa si je osvojil mišljenje večine. To so dejstva. Vse drugo je namigavanje, ki se bo razblinilo danes ali jutri. To bo izprevidela kmaľu vsa mladina in vsi oni, ki pazno motre življenjske dogodke in še niso v naših vrstah. Gotovo pa je, da se mora vsak prilagoditi življenjskim zahtevam časa. Kajti zakon časa je krut, a vedno pravičen. Zatorej se mu ne zoperstavljajmo, da se ne bo maščevalo nad nami. —

NA NAPAČNI POTI.

Dne 20. maja t. l. je sklical predsednik Osred. društva niž. pt. uslužbencev v Ljubljani širšo odborovo sejo, na kateri se je razpravljalo o izključitvi nekaterih članov iz društva nižjih uslužbencev. To se je tudi izvršilo. Bil sem v odboru tega društva, ker sem pa po svoji uvidevnosti in prepričanju ostal pri OPO, sem prišel tudi jaz na črno listo izključencev.

Tovariši, dovolite, ako vas smem še imenovati tovariše sedaj, ko nisem več vaš član. Iz poteka seje je bilo sklepati, da smatrate druge ali vsaj tiste, ki ste jih izključili, za manj vredne, torej za slabše kakor ste vi. Tak je vaš princip. Ali je društvo politično ali strokovno? Če ga smatrate za strokovno, ni nobenega povoda za sovraštvo med nižjimi uslužbenci, ako gre eden iz društva k drugemu sorodnemu, kjer gre za istim ciljem: za boljšo bodočnost in za dobrobit vsega poštnega uslužbenstva.

Z navdušenjem ste par članov izključili in z neprimernimi vzkliki, a menite, da je mene to kaj razburilo? Pa prav nič, nasprotno, še pogumnejši sem postal in tako bo storilo še več tovarišev, oziroma jih je že. Saj sem imel priliko videti, kakšno naziranje imate — ali da se pravilno izrazim — s kakšnim terorjem hočete ljudi obdržati. Toda ta teror zavednih tovarišev ne ovira, da bi ne pristopili k Obl.

organizaciji, ampak ustvarjate s tem še večji pogum za vstop k OPO, kjer je poštenost, pravičnost in odkritosrčnost.

Kakor sem na seji omenil, tako pripomnim še danes, da slabo računate na število članov, ki so po vašem računu še ostali v vašem društvu. Zato si ne delajte sivih las, katere tovariše boste izključili, zakaj izključil se bo vsak zaveden poštni uslužbenec sam in se vpisal k OPO.

Kar se tiče uradništva, češ da nasprotuje vsem zahtevam nižjih uslužbencev, da predsednik ne podpira prošenj in teženj nižjega uslužbenstva, je samo **ljubna izmišljotina**, ker vse njegovo delo ravno nasprotno dokazuje.

Na sejah, sestankih in privatnih razgovorih enotni organizaciji nasprotnih nižjih uslužbencev se čujejo vzkliki in izrazi: »Stran od uradništva! Mi smo sami zmožni in brez njih bomo boljše uspevali!«

Tovariši, jaz dvomim in skoraj z gotovostjo prerokujem, da bo imelo to slabe posledice, če hočejo nižji uslužbenci biti več kakor uradništvo. Zakaj tega še nikjer ni bilo, ne bo in biti ne more.

Zato priporočam vsem nižjim uslužbencem in jih v njih lastnem interesu prosim: dajmo gledati malo bolj v bodočnost. Ne glejmo samo sebe, ampak tudi naraščaj in tiste, ki pridejo za nami. Ne bodimo coklja v normalnem razvoju organizacijskega življenja, kajti brez dvoma je, da pride čas, ko bomo vsi z navdušenjem rekli: žive! Oblastna organizacija in njen predsednik!

Martin Ban, zvaničnik v pok.

ŠE ENKRAT ŽELEZNIŠKE LEGITIMACIJE.

(Nekoliko pojasnila.)

Iz članka g. T. v »Pošt. glasniku« od 1. junija t. l. sklepam, da je g. T. moj članek v »Pošt. glasniku« od 21. aprila t. l. napačno razumel. Ne maram se spuščati v polemiko, zdj se mi pa v interesu ppt. uslužbencev potrebno sledeče pojasnilo:

Na trajno odvzete legitimacije uslužbencev, ki so po čl. 306 finančnega zakona za l. 1927/28 postali dnevničarji, v svojem članku še mislil nisem, ker so se te legitimacije morale odvzeti. Mislil sem le na začasno odvzete, pomanjkljive legitimacije, katerih direkcija radi nedostatkov ni mogla podaljšati, ne da bi jih bila predložila direkciji drž. železnic. Naši direkciji nisem drugega očital ko to, da je opazila pomanjkljivosti šele po treh letih. K temu pripominjam, da je moj članek, ki sem ga napisal v januarju t. l., omenjal prvotno, da morajo uslužbenci na vrnitev teh legitimacij čakati po več tednov, kar priznava tudi g. T. Besedi »in mesece« je menda dodalo uredništvo, kjer je ležal moj članek 3 mesece neobjavljen ter je deloma tudi izgubil na aktualnosti.

Kar se tiče podaljševanja legitimacij, izgleda, da g. T., ki meni očita neinformiranost, ni znana direkcijska okrožnica XVI/117 1927, po kateri je bil pravilnik o voznih olajšavah popravljen. Drugače bi g. T. moral vedeti, da je bil čl. 90 (sedanji čl. 86) tako popravljen, da se je izpremenila beseda »oblastvo« v »urad«, tako da se po novem glasi: »Legitimacije podaljšuje za koledarsko leto oni **urad**, pri katerem je uslužbenec v službi dne 1. januarja« itd. In ker so pošte tudi uradi, ravno tako ko davkarije, glavarstva, šolska vodstva itd., ki podaljšujejo legitimacije sami, sem mnenja, da bi se lahko pooblastilo tudi predstojnike poštних uradov, da smejo podaljševati legitimacije podrejenega osebja, medtem ko bi njihove legitimacije podaljševala direkcija. Ker pa upravniki pošt te pravice do sedaj nimajo, smo poštarji na slabšem kakor drugi državni uslužbenci, katerim ni treba pošiljati svoje legitimacije nikamor, ampak jim jih podaljšuje uradni predstojnik.

PETETEFILM.

S polno službeno dobo upokojeni uradnik-samec je nastavljen za dnevničarja z mesečno nagrado 1200 Din. Vprašamo, koga naj bo bolj sram, ali tistih, ki so mu pomagali do tega protizakonitega mesta (ni ne v sistemiziranem stanju ne v proračunu), ali njega, ki odjeda kruh stotinam potrebnih, brezposelnih deklet? Ali ne zardi od sramu, ko srečuje volonterke, ki že mesece in že leto dni delajo **brez enega dinarja plače**, zastonj, ker ne morejo dobiti dnevničarskega mesta, on pa vleče **dve plači**?

Da bi bil pri drugih uradih postopek napačen, dvomim, ker je skoraj izključeno, da bi vsi delali to napako, samo poštna uprava ne. Kaj, če je morda narobe?

Tudi tega nisem zanikal, da je treba pomanjkljive legitimacije spopolniti, pač pa sem bil mnenja, da bi se bilo moralo to že prej zgoditi.

Kar se tiče legitimacij za pogodbene poštarje, je nastala v mojem članku neljuba pomota s tem, da se je vrinila beseda »vsaj«. Stavke bi se moral glasiti tako, da naj bi se p. p. zopet priznale vozne olajšave v onem obsegu, kakor so jih že imeli.

Moj nasvet glede legitimacij za družinske člane, upokojence itd. po moji sodbi ni napačen. Tak način bi bil koristen najmanj 95% prizadetih uslužbencev. Saj vendar nimamo toliko sredstev, da bi se vozili po večkrat v letu na daljša potovanja, pač pa se vozimo mnogokrat v bližje kraje. Moj nasvet bi bilo treba le še izpopolniti.

Namen mojega članka ni bil toliko kritizirati sedanje stanje, pač pa dati iniciativo, da bi se razpravljalo o tem, kako bi se te ugodnosti še izboljšale oziroma potovanja olajšala. Iz članka g. T. pa izgleda, da on vsako takšno namero kot nemogočo odbija. Vlada oziroma prometni minister da lahko tudi dnevničarjem vozne olajšave. Če imajo železniški dnevničarji rezijsko, zakaj ne bi imeli poštni dnevničarji polovične vožnje? Isto velja za pogodbene poštarje, upokojence in družinske člane.

Zakaj pa smo tukaj uslužbenci in naše organizacije, da bi se vedno in vedno ne borili za izboljšanje naših razmer v tem in onem pogledu? Zato malo čudno izgleda članek g. T., iz katerega je marsikdo posnel nenaklonjenost.

S.

POŠTNI POMOČNIKI IN NJHOVO NAMEŠČENJE.

Večina pošt se pritožuje, da ima premalo osebja dodeljenega in da zato ne more izvršiti dela v predpisanem času. To je res in tudi direkcija pozna in upošteva to stanje, kar je hvalevredno. Dan za dnevom so pritožbe po časopisju zaradi počasnega uradovanja pošt. Kritika, ki jo moramo ubogi poštarji poslušati od nezadovoljne publike, poštne ustanovi ni v ponos, a poštarju treba medvedje kože, da jo prebavi. Resnica je, da pošta kot prometna ustanova ne posluje s točnostjo, kakršno javnost s pravico od nje zahteva že zaradi visokih pristojbin, ki jih mora plačevati. Žalostno je samo, da mora to ljudsko jezo prenašati osebje, ki ni niti najmanje krivo, če ne gre vse kakor treba. Zakaj s sedanjim malim številom osebja se dela čudež, ki se pa dolgo časa ne more držati. Poštni promet dnevno narašča, s finančnim zakonom pa je istočasno ustavljeno novo sprejemanje poštne osebja. Kaj začeti? To vprašanje mori marsikaterega predstojnika pošte, ko treba delo izvršiti, a ima premalo osebja na razpolago, vsled česar mora uslužbenstvo delati po 10 ur in več dnevno, da more posel vsaj za silo zmagovati. Dolgo pa to ne bo šlo. Da se mora varčevati, razume-

mo vsi; da pa varčevanje na napačni strani dvakrat več škodaj kakor zaleže, je ravno tako brez dvoma, posebno v poštni kot najvažnejši trgovsko-prometni stroki.

Z nekaj dobre volje in neznatnimi izdatki bi se dalo to moreče stanje izgladiti, promet izboljšati, istočasno pa zaposliti precejšnje število brezposelnih iz kraja ali bližnje okolice dotične pošte, kjer bi ti pomočniki z malo nagrado dobro in zadovoljno delali. Na primer: državna pošta, ki ima več ko 2000 enot mesečno, bi dobivala za vsakih 100 enot po 50—100 dinarjev mesečne doklade (manipulacijska doklada). Ta vsota bi bila kot neka odškodnina uslužbencem, ki delajo čez čas. Če pa ima pošta več ko 2400 enot, je dolžna za to vsoto najeti poštne pomočnika za opravljanje manj odgovornega dela, kakor je telefonska, pisemska, paketna služba, pač po potrebi, na odgovornost predstojnika pošte ali direktorja v privatno pravnem oziru. S to uvedbo bi se nadopolnjeval tudi kader reflektantov za pogodbene poštarje po določenih letih službovanja kot pomočnik pri drž. poštah. Šele urad, ki ima čez 3000 ali 3500 enot, bi dobil drugo državno uradniško moč. To je samo kratek predlog, podrobna navodila bi se lahko izdala. Na ta način bi se z današnjim stanjem osebja lahko izhajalo, promet bi bil točen, a država bi mnogo prihranila na plačah, še posebno na pokojninah.

F. Ž.

PROČ Z VISOKIMI PAKETNI MI TAKSAMI

Če pošljete poštni paket iz Ljubljane v Domžale, plačate isto pristojbino, kakor za paket iz Ljubljane v Skopje. Da bi hotela vsaj tudi železnica to poštno logiko uvesti, pa gremo vsi na potovanje, ni nam treba legitimacij.

Če to bolje pogledamo, se mi poštarji sami čudimo, da je ista cena za paket, ki se vozi z direktnim vlakom par kilometrov in s katerim je le malo dela, pa za paket v Skopje, ki se vozi čez 1000 km in se večkrat preklada. Da ima s to nepravilno razdelitvijo največ škode poštna uprava sama, to je pri bito. Danes se pošiljajo s pošto samo paketi na večje razdalje, dočim se za kratke proge posluži pošte edino še kak trgovec, vse druge pakete pa prenašajo privatne osebe ali pa špediterji z železnico, ki upošteva razdaljo med posameznimi kraji po načelu, da je za manje delo potrebno tudi manj plačila.

Ta neenakost bi se dala ublažiti z uvedbo con, če pa da to preveč dela, naj se za pošte do 100 km zračne oddaljenosti računa polovica sedanje težne pristojbine in dostavnine. Najenostavnejši način bi pa vsekakor bil, da se razdele kraji in pristojbine v pase po istem načelu kakor je to uvedeno v telefonskem prometu. S tako naredbo bi se zadovoljile najširše ljudske mase, posebno trgovina, ki je s sedanjo tarifo močno prizadeta.

F. Ž.

Organizacijsko gibanje.

IZ 3. ODBOROVE SEJE OPO od 1. junija 1928.

Nova pravila Saveza. Na letošnjem kongresu se bodo izpremenila pravila Saveza. Vse obl. organizacije so dobile nalog, da izdelajo do srede junija načrt za nova pravila na sindikalni osnovi. Naša organizacija je sklenila, da predloži tak načrt, v katerem bodo določila za vse edince poštne organizacije: za Savez, za oblastne organizacije, za pododbore, sekcije in poverjeništa. Vse po enotnem sistemu.

Pristop v Zvezo državnih nameščencev. Istočasno, ko je bivše Društvo ppt. uradnikov odjavilo svoje članstvo v Zvezi drž. nam. za Slovenijo, je vstopila v Zvezo Obl. organizacija ppt. uslužbencev s 1010 člani po stanju od maja meseca.

Spomenica za vštetje nenakupljene aspirantske dobe. Članstvu je morda še v spominu akcija, ki jo je začela Obl. organizacija lansko pomlad, da se prizna za napredovanje ali vsaj pokojnino aspirantska službena doba, katere prizadeti uslužbenci niso nakupili za pokojnino. Zadeva je neke običajala. Ker se je letos ponudila organizaciji ugodna priložnost, smo to akcijo še bolj utemeljeno obnovili.

NAŠI PODEŽELSKI SESTANKI.

Sestanek v Kočevju dne 17. junija je bil zopet najlepši, kakor vsako leto v kočevskem okraju, kjer imajo člani največ smisla za take sestanke. Še vse drugačen bi pa bil, ako bi ne bilo tako slabega vremena. Moralni uspeh je bil izvrsten: v enotno oblastno organizacijo so vstopili še tisti redki posamezniki, ki so doslej še stali ob strani. Kot zastopnika Obl. organizacije sta govorila na sestanku tajnik Čampa in blagajnik Martinšek.

Sestanek v Rogaški Slatini dne 17. junija pa je bil slabo obiskan in z njim nismo bili zadovoljni. Res, da je bilo slabo vreme, vendar odsotnost pošt Grobelno, Šmarje pri Jelšah in Podplat in opravičljiva. Kot zastopnika OPO sta fungirala podpredsednik Dular in odbornik Boh.

Nadaljnje sestanke nameravamo letos privedi še v Brezicah, na Bledu, v Murski Soboti in v Žalcu, morda tudi v Ptuj in v Dravogradu. Kot prvi pride na vrsto sestank v Murski Soboti dne 8. julija, če bo kongres preložen. Natančneje javimo z okrožnico.

OBJAVE ZADRUGE »POŠTNI DOM«.

ZAHVALA.

Ob zaključku prvega polletja je naša neodoljiva dolžnost, da se zahvalimo za poslano prostovoljno prispevke in da objavimo imena naših najbolj zavednih tovarišev in tovarišic.

Prostovoljne prispevke so za naš »Poštni dom« poslali v tem letu sledeči tovariši in tovarišice: Stanič Ivan in Smerdu Vilko skupaj 1700 Din, Jašovec Tekla 110 Din, Červ Leopold 100 Din, Gostič Marija 25 Din, vsi v Ljubljani. Obveznico 7% posojila à 100 Din pa so darovali: Rakar Karel, Maribor, Pondelak Andrija, Strnišče, Fürst Komelija, Slov. Bistrica, Kotnik Anton, Studenci pri Mariboru in Fras Franc, Studenci pri Mariboru. Končno še Pečar Erna, Petrovče 15 Din in uradniška krajevna skupina v Celju 8 Din.

Za poslano prispevke nimamo besedi, da bi se zahvalili in ocenili požrtvovalnost naših tovarišev in tovarišic. Vsem naša najpristronejša zahvala. — Istočasno v ljudno sporočamo, da počnemo v prihodnji številki objavljati prispevke od prodaje blokov, in sicer v vrstnem redu, kakor smo razposlali bloke.

Za vpis deležev »Poštne doma« so nadalje nabrali in poslali kraj. skupini v Celju tov.: Anica Kunej, Trbovlje 2 — 220 Din, Anica Lenko, Polzela — 40 Din in Franja Zinauer, Šmartno ob Paki — 28 Din. Tem, ki store več ko svojo dolžnost, iskrena hvala.

Loterija »Poštne doma« še vedno ni dovoljena. Zapravili smo že dvakrat, prvič je poljedelsko ministrstvo prošnjo odbilo, na drugo, dobro utemeljeno prošnjo še ni odgovora.

To in ono.

Izdaja poštne koledarja za l. 1929. Že davno se je čutila potreba po dobro urejenem koledarju, ki bi nudila tako poslovnemu svetu kakor vsemu ppt. osebju potrebne informacije iz poštne-telegrafsko-telefonske službe in iz poštne hranilnične (čerkovne) prometa). Zato so se razni strokovnjaki, pravniki, inženjerji in ppt. uradniki odločili, da izdajo prvi veliki ilustrovani poštni koledar za leto 1929. Koledar bo imel preko 200 strani velikega formata in bo obsegal poleg stro-

kovnih člankov tudi druga potrebna pojasnila in primeren zabavni del. Koledar bo bogato ilustričan. V njem bodo slike vseh dosedanjih poštne ministrov, generalnih direktorjev, pomočnikov, direktorjev, uradnikov največjih pošt, kakor tudi slike zaslužnih umrlih ppt. uslužbencev s kratkim življenjepisem. V redakcijskem odboru za izdajo tega koledarja sta med drugimi tudi šef personalnega odseka v ministrstvu g. Djoka Djordjevič in prejšnji osebni tajnik poštne ministra dr. Šu-

perine g. Stjepan Matković. Cena koledarju je samo 10 Din, kdor se itakoj naroči in naprej plača. V podrobni prodaji bo 15 Din. — Organizacija koledar toplo priporoča. Naročila s poslanim zneskom — po 10 Din za izvod — sprejema do konca julija t. l. predsednik Obl. organizacije tov. Joško Jakše v Ljubljani.

Opozorilo. Tistim naročnikom »Poštne glasnika«, ki imajo plačano naročino samo za prvo polletje, in onim, ki so v zaostanku z naročino, prilagamo položnice v današnji številki. Člani organizacije dobivajo list brezplačno. Vse druge pa prosimo, da pogledajo na naslovni listek tega »Poštne glasnika«. Pri komur je na naslovnem listku napisana rdeča številka, naj vplača označeni znesek do 5. julija po priloženi položnici. Prosimo točnosti in reda, zakaj en zamudnik nam da več dela, kakor deset rednih plačnikov. — Uprava.

Dnevničarje, ki prosijo za postavitev v prejšnja zvanja, opozarjamo, da ne smejo prilagati vojniških isprav v originalu, ampak samo v sodniško overjenem prepisu. Zdravniških in pravstvenih izprijeval do drugačne odredbe ni treba predlagati.

Poštna pomočnica sprejme takoj mesto. Pomagala bi tudi v gospodinjstvu. Cenjene ponudbe pod »Jamstvo« na uredništvo lista.

Poštni nabiralniki na tramvaju. V Amsterdamu so na vse tramvajske vozove, ki obratujejo mimo glavne pošte in koldvora, pritrtili poštne nabiralnike. Ko pride tramvaj do pošte, oziroma do koldvora, se nabiralnik naglo izprazni. Na ta način se odprava pisem znatno pospeši.

Pospešitev zveze z daljnim vzhodom. V kratkem se prične neposredni promet med Evropo in vzhodnimi azijskimi deželami. Vlaki bodo šli čez Varšavo v Moskvo in odtod čez Sibirijo na obredžje Tihega oceana ter dalje v Tokio. Pot bo dolga 112.000 km in jo bodo vlaki prevozili v 12 dneh. Železnica pojde največ po ruski državi. Nova železniška zveza bo tudi glede poštne pošiljk velike važnosti.

Ukradel za 70.000 nemških mark pisemskih znamk, pa toliko da ni od lakote poginil. Pred kazenskim sodnikom v Stuttgartu se je moral te dni zagovarjati 27-letni mizar J. Klein, ker je po osemurnem napornem delu skozi zid prišel v poštni urad v Esslingenu in izmaknil pisemskih znamk za 70.000 mark. Čez nekaj dni se je Klein sam javil, ker mu ni bilo mogoče prodati niti majhen del svojega plena, ne da bi bil zbudil sumnje med občinstvom. Dela pa tudi ni iskal, ker se je bal, da bi se ne izdal. Sodniku pa je priznal, da bi bil kljub bogatemu plenu kmalu od lakote poginil.

Kongres Saveza preložen? Zaradi žalostnega dogodka v beograjskem parlamentu bo najbrže odgoden poštni kongres, ki bi se imel vršiti od 11. do 14. julija t. l. v Beogradu in katerega proglas prinašamo na uvodnem mestu. Natančneje sporočimo v prihodnji številki.

Seznam tvrdk, ki dajejo na obroke, objavljamo praviloma vsako leto v »Poštnem glasniku« dne 1. januarja in 1. julija. Zaradi pomanjkanja prostora izide seznam v prihodnji številki.

Osebnosti.

Premeščeni: pb. ur. III/3 Ivan Plauštajner z Maribora 1 na Maribor 2 in Karolina Rabič z Ljubljane 2 na Ljubljano 1; pb. ur. III/4 Leopold Sirk z Maribora 2 na Ljubljano 2, Karla Videmšek z Ljubljane 2 na Ljubljano 1, Andrija Furjan iz Čakovca k pošt. car. mag. v Zagreb, Matija Križar od pošt. car. mag. Zagreb v Čakovec, Milan Reich z Maribora 2 na Maribor 1 in Vida Ušeničnik iz Domžal v Sv. Pavel pri Preboldu; pb. ur. II/5 Hinko Fajdiga z Maribora 1 na Maribor 2, Ljubica Glaser z Ljubljane 1 na Maribor 1, Rozamila Lutman z Maribora 1 na Maribor 2, Mirko Kramarič iz Murske Sobotice in Ivan Sušnik z Maribora 2, oba v Novi Sad 1; telefonistka III/3 Zofija Majer z Maribora 1 na Maribor 2; priprav. III/4 Alojzija Pehani z Ljubljane 1 v Slatino Radenci in Pavla Kurinčič iz Tržiča na Jesenice na Gorenjskem; zvan. 1. skup. Leopold Ham in Jernej Svetlič z ravnateljstva na Ljubljano 1 ter Rafael Lutman z Ljubljane 2 na ravnateljstvo; služ. 2. skup. Josip Korošec z ravnateljstva na Ljubljano 1.

Prestanek službe: Dnev. Franc Prudič v Cerknici in Josipina Rongador sta podala ostavko na poštne službe.

Pogodbena pošta Hodoš se je prevedla s 1. aprilom 1928 iz V/2 v IV/3.

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5
Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge p. št. 111 nam.ščencev.

Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno
blago, galanterijo, potrebščine za švilje,
čevljarje, krojače, sedlarje in tapeznike, razna
mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

Manufakturna veletrgovina

FELIRS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi mo-
ških in otroških oblek vseh vrst, se priporoča
tvrdka

FR. SLOVNIK

Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se ceno, točno in najsolidneje
izdelujejo.

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in sprehajalnih palic.

FOTO-ATELJE

K. STAUT, LJUBLJANA

Gospodarska cesta 1/II.

Daje poštanim nameščencem

10% popust

za vse vrste slikanja. — Fotografije za legi-
timacije izvrši takoj.

Tovarna perila

GENICA VOJSKA

LJUBLJANA, Gosposka ul. št. 16

Izdeluje moško in žensko perilo, damske
bluze in pijame en gros in po meri.

„MODERNIK“

specijaliteta za dame, kroj zaščiten pod
št. 2058.

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA, KOLODVORSKA 3.

GLAVNO ZASTOPSTVO IN SAMO-
PRODAJA ZA SLOVENIJO VSEH
IZDELKOV TOVARNE ZA DOKU-
— MENTNI IN KARTNI PAPIR —

BRATJE PATNIK, RATEČE.

JOSIP OLUP, Ljubljana

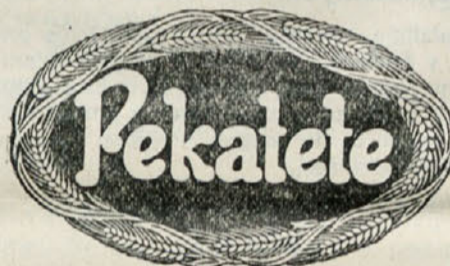
priporoča svoji

trgovini z manufakturnim blagom in
moškimi oblekami

domačega izdelka po najnižjih cenah. Obleke po
naročilu se najhitreje in najsolidneje izvršujejo.
Priporoča tudi svojo dobro gostilno „POD TRANČO“
v kateri se točijo pristna najboljša štajerska in
dolenjska vina.

Priporočamo Vam najboljše
testenine, in te so.

Dobijo se v vsaki trgovini.

TVORNICA PERILA

PETER PIRC & Co.

LJUBLJANA, Sv. Petra c. št. 25

priporoča svojo bogato zalogo
damskega perila, vezenin, čipk itd.
od najcenejše do najfinejše vrste.
Članom gospodarske zadruge na
obroke.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

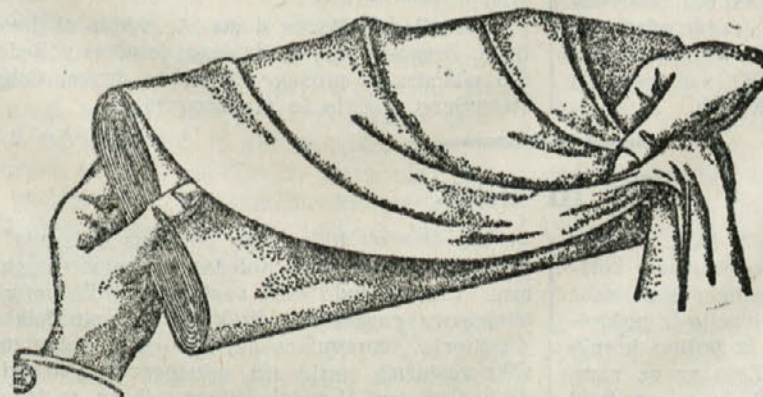
in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO
pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medić.

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA

Velika zaloga
češkega in
angleškega
sukna

PAPIROGRAFIJA

družba z o. z.

LJUBLJANA, Gosposvetska 10.

En gros proaja papirja!

Stalna zaloga vseh vrst papirja!

Konkurenčne tovarniške cene.

BRAČA LASAN

priporočata svoje gostilne

Dunajska c. 31, Kersnikova ul. 5 in
Šiški pri „Anžoku“.

Topla in mrzla jedila, morske ribe, črna
kava, čaj. Senčnat vrt.

Solidno blago se samo hvali!

Solidno blago — najcenejše blago!

Pri tovarni

I. I. Naglas, Ljubljana

se o tem vsakdo točno prepriča.

Velika izbira pohištva, zaves in preprog.

A. Škedelj, Ljubljana

Stari trg 11a

priporoča po najnižjih cenah:

šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega mate-
rijala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.